

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 416/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Александар Илић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за производњу и трговину „Аутостоп Интериорс“ д.о.о. Лесковац, чији је пуномоћник Верољуб Гудељевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1718/2024 од 09.10.2024. године, у седници већа одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1718/2024 од 09.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1718/2024 од 09.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1718/2024 од 09.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П1 2/2023 од 28.02.2024. године у ставу првом изреке којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име разлике од исплаћене до припадајуће накнаде трошкова за долазак и одлазак са посла на релацији ... – ... и ... – ..., за период од 18.01.2020. године до 18.01.2023. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка, поред првостепеном пресудом досуђеног износа од 133.828,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и износ од још 27.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике од исплаћене до припадајуће накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од 18.01.2020. године до 18.01.2023. године. Судови су одлучили усвајањем тужбеног захтева применом одредбе члана 118. став 1. тачка 1. и 164. Закона о раду, оцењујући да тужилци припада накнада трошкова превоза у висини цене месечне превозне карте у јавном саобраћају, те како је у утуженом периоду исплаћиван мањи износ то јој основано припада разлика од исплаћеног износа до потраживаног. Како је тужени тужилци за спорни период вршио исплату накнаде трошкова превоза у мањем износу од месечне карте, а како се тужилци не могу признати мања права нити се интерним актима послодавца може дерогирати законска одредба, то је захтев тужилце основан.

Према оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са важећом праксом овог суда у сличној чињенично правној ситуацији, због чега није од утицаја на другачију одлуку овога суда о дозвољености ревизије, указивање у ревизији на наведене пресуде апелационог суда.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП. Дакле, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 18.01.2023. године. Вредност предмета је 155.695,60 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**